

नाथ । कुजविजिते भृगुतनये बलमुख्यबधो नरेन्द्र-
ग्रासाः । सौम्येन पार्वतीयाः क्षीरविनाशोऽल्पदृष्टिः ।
रविजेने सिते विजिते गणसुख्याः शस्त्रजीविनः क्षत्रम् ।
जलजाय निपीड्यन्ते सामान्यं भक्तिफलमन्यत्” ।

शनिजयस्य “व्यसिते सितेन निहतेऽर्धद्विहृदिहृदिगमानिनां
पीडा । क्षिनिजेन टङ्कणान्मोडकाशिवह्वलीकदेशानाम् ।
सौम्येन पराभूते मन्देऽङ्कवर्णविवहृत्पशुनागाः । सन्ता-
प्यन्ते गुरुणा स्त्रीवस्तुला महिषकशकाश्च” ।

अयं विशेषोऽभिहितो हतानां कुजक्षत्रागोशसितासि-
तानाम् । फलं तु वाच्यं गृहभक्तितोऽन्यद् यथा तथा
वृत्तिं हताः स्वभक्तौ” ।

“नीचस्थितेऽरिष्टहृगेऽथ पराजिते वा जीवे भृगौ व्रत-
विधौ स्मृतिकर्महीनः” ज्यो० तं० । उपयमशब्दे तत्-
कालस्य वर्ज्यतोक्तिर्दृष्ट्या । पञ्चविषहृत्पञ्चविमर्दो-
योऽप्यत्र, तत्र च चन्द्रस्थान्य खेटैः समागमे वि० : न
युद्धम् इत्युक्तं-८० सं० १८ अ० यथा

“भानां यथासम्भवसत्तरेण यातो गृहाणां यदि वा श-
शाङ्कः । प्रदक्षिणं तच्छुभमक्षराणां यास्येन यातो न
शिवः शशाङ्कः । चन्द्रमा यदि कुजात् प्रयात्युदक्
पार्वतीयबलशालिनां जयः । क्षत्रियाः प्रसुदिताः स्व-
यायिनो भूरिधान्यसुदिता वसुध्वरा । उत्तरतः
स्वसुतस्य शशाङ्कः पौरजयाय सुभिक्षकरश्च । सस्य-
चयं कुरुते जयहादिं कोशचयं च नराधिपतीनाम् ।
वृहस्पतेरुत्तरेण शशाङ्के पौरहिजक्षत्रियपण्डितानाम् ।
धर्मस्य देवस्य च मध्यमस्य दृष्टिः सुभिक्षं सुदिताः
प्रजाश्च । भार्गवस्य यदि यात्युदक् शशी कोशयुक्तगज-
याजिद्विदः । यायिनां च विजयो धनुष्मतां सस्य-
स्यदपि चोत्तमा तदा । रविजस्य शशी प्रदक्षिणं
कुर्यात्तेतुरभूभूतां जयः । शक्रवाङ्मकसिन्धुपक्ष्मा
सुदपाप्ता यवनैः समन्विताः । येवासदग्नच्छति भय-
हाणां प्राणैर्यरिर्गिरिर्नरुद्रवश्च । तद् व्यपौरेतरभक्ति-
देशान् पुण्याति यास्येन निहन्ति तानि । शशिनि फल-
सुदक्स्थे यदुपहस्योपदिष्टं भवति तदपसव्ये सर्वमेव
प्रतोपम् । इति शशिसमवायाः कीर्तिता भग्नहाणां
न खलु भवति युद्धं साकभित्तोर्ध्वहस्तैः” ।

ग्रहयुद्धं न० गृहयुद्धं स० यत्र तादृशं भम् । गृहयुद्धा-
धिकरणे नखत्वे उद्गमयशब्दे उदा० ।

ग्रहवर्षादिफल न० ६० । १२वर्षादिगृहसामिकवर्षमास-

फलभेदे । ७३० । १२वर्षोपकशास्त्रे च तत्र ८० सं० २०
आध्यायात्मकं यथा

रवेः—“सर्वत्र भूवैरलसस्ययुता यनानि देवादिभक्षयिपुट्टिस-
माहृतानि । सन्दिनि नैव च पयः प्रचुरं स्ववन्त्यो रुग्-
भेषजानि न तथातिबलान्वितानि । तीक्ष्णं तपत्यदिविजः
शिशिरेऽपि काले नात्यम्बुदा जलसुखोऽचलसन्निकाशाः ।
नष्टप्रभर्त्तगणशीतकरं नभश्च सीदन्ति तापसकुलानि
सगोकुलानि । हृद्यश्चपत्तिभद्रसह्यबलैरुपेता व्याघ्रासना-
सिंसलनातिशयाश्चरन्ति । ज्वलो ज्वापुधि नृपासुचरैश्च
देवान् संवत्सरे दिनकरस्य दिनेऽथ मासे” ।

विधोः—“व्याघ्रं नभः प्रचलिताचलसन्निकाशैर्व्यानाङ्गनाडिगव-
लच्छविभिः पयोदैः । गां पूरयद्भिरखिलासमलाभिरङ्गि-
रुत्कण्ठकेन गुरुणा ध्वनितेन चाशाः । तोयान् पद्म-
कुसुदोत्पलवन्यतीव फुल्लद्रुमाण्युपवनान्यलिनादितानि ।
गावः प्रभूतपयसो नयनाभिरामा रौमा रतैरविरतं
रमयन्ति रामान् । गोघ्नमशालियवधान्यवरेक्षुषाटा भूः
पात्यते नृपतिभिर्नगराकराद्या । चित्यङ्गिता क्रद्वरे-
टिषिमुष्टनादा संवत्सरे शिशिरगोरभिस्यदृष्टे” ।

कुजस्य—“यातोद्धतश्चरति वज्रिरतिप्रचण्डो ग्रासान् वनानि
नगराणि च सन्दिधनुः । हाहेति दंशुगणपातहता
रटन्ति निःस्त्रीकृता विपशवो भुवि मर्त्यसङ्घाः । अभ्यु-
क्षता विरयति संहृतमृतयोऽपि सुहृन्ति न कश्चिदपः
प्रचुरं पयोदाः । सीन्नि प्रजातमपि शोषमुपैति शस्यं
निष्पन्नमप्यविनयादपरे हरन्ति । भूपा न सस्यगामपा-
वनसक्तचित्ताः पिनीत्युदकप्रचुरता भुजगप्रकोपः ।
एवंविधैरुपहृता भवति प्रजेयं संवत्सरेऽवनिमुतस्य
विपन्नसंस्था” ।

बुधस्य—“मायेन्द्रजातकुहकाकरनागराणां गान्धर्वैरुत्थगणि-
तास्त्रविदां च दृष्टिः । पिप्रीषया नृपतयोऽङ्गुतदर्थ-
नानि दिव्यन्ति क्षुष्टिजननानि परस्परैर्भयः । वाक्ता
जगत्प्रियतथाऽविकला त्रयो च सस्यक् चरत्यपि मनोरिव
दण्डनीतिः । अध्यक्षरं स्वभिनयिषट्पथोऽत्र केचित्
आन्वीक्षिकीषु च परं पदमीक्षमानाः । हास्यद्वत-
कविमालनपुंसकानां युक्तचसेदजलपर्वतवासिनां च ।
हार्दिं करोति स्तगलाच्छनजः खकेऽव्द मासे ऽथ य
प्रचुरतां भुवि चौषधीनाम्” ।

युरोः—“ध्वनिश्चरितोऽध्वरे द्युगामी विपुलो यत्नः
सुपां मनांसि मिन्दन् । विचरत्यनिशं द्विजोत्तमानां